

REVIFAXEN

NYHEDSBREV OM SKATTER OG AFGIFTER

Nummer 1383 af 23/8 2019

Fast driftssted – virksomhedsudøvelse gennem underleverandør

Vestre Landsret har afsagt en dom om fast driftssted for et litauisk selskab, der drev virksomhed i Danmark ved hjælp af en underleverandør. Dommens resultat blev fast driftssted.

Principiel landsretsdom om fast driftssted (SKM2019.334.VLR)

Udenlandske virksomheder, der udøver erhverv med fast driftssted i Danmark, er skattepligtige af den indkomst, der kan henføres til det faste driftssted.

Begrebet fast driftssted er nærmere defineret i OECD's modeloverenskomst og de dobbeltbeskatningsoverenskomster, som Danmark har indgået med en række lande. Et fast driftssted er et fast forretningssted, gennem hvilket et foretagendes virksomhed helt eller delvis udøves.

I sagen for Vestre Landsret var parterne enige om, at der var et fast forretningssted, hvorfor problemstillingen var, om det udenlandske selskab udøvede virksomhed gennem det faste forretningssted i Danmark.

Sagen drejede sig om et litauisk selskab, der ejede cirka 9.000 minktæver, der befandt sig på en minkfarm i Danmark. Det litauiske selskab havde indgået en samarbejdsaftale med et dansk selskab, der ejede den danske minkfarm, om leje af minkbure mv. Samarbejdsaftalen betød, at det danske selskab skulle sørge for den daglige pasning, pleje og tilsyn med minkene, herunder indkøb af foder. Det danske selskab havde ikke kompetence til at sælge hverken levende mink eller minkskind.

Af samarbejdsaftalen fremgik, at de økonomiske aktiviteter vedrørende minkopdræt hos det danske selskab skulle udføres for det litauiske selskabs regning og risiko. Det danske selskab ville modtage en fast lejebetaling og betaling af faktiske udgifter med et fast procenttillæg. Prisen var uafhængig af, om alle bure blev anvendt.

Skatterådet

I første omgang havde det litauiske selskab anmodet Skatterådet om et bindende svar, der skulle bekræfte, at selskabet ikke fik fast driftssted i Danmark. Skatterådets svar var, at det litauiske selskab fik fast driftssted i Danmark.

Skatterådets svar blev påklaget til Landsskatteretten.

Landsskatteretten

Landsskatteretten udtalte, at det er en forudsætning for statuering af fast driftssted, at de personer, som udfører virksomhedsaktiviteterne på det faste forretningssted, enten er ansat hos det litauiske selskab eller formelt er undergivet det litauiske selskabs konkrete instruktioner om de enkelte arbejdsopgaver og det daglige arbejde. Da dette ikke var tilfældet, idet det var medarbejderne i det danske selskab, der udførte arbejdet under instruktion mv. af personer, der ligeledes var ansat i det danske selskab, fik det litauiske selskab ikke fast driftssted i Danmark.

Skatteministeriet indbragte landsskatteretsafgørelsen for domstolene. Da der var tale om en sag af principiel karakter, blev sagen henvist til landsretten som første instans.

Landsretten

Landsretten udtalte, at det efter ordlyden af bestemmelsen om fast driftssted i den dansk-litauiske dobbeltbeskatningsoverenskomst ikke er en forudsætning for etablering af fast driftssted, at det udenlandske foretagendes virksomhed udøves af foretagendets eget personale eller andre personer, der modtager instruktioner fra foretagendet.

Da artiklen om fast driftssted i den dansk-litauiske dobbeltbeskatningsoverenskomst har samme ordlyd som artiklen herom i OECD's modeloverenskomst om fast driftssted, henviste landsretten endvidere til, at det heller ikke af kommentarerne til modeloverenskomsten fremgår, at virksomhedsudøvelse kun kan ske med eget personale eller andre personer, der modtager instruktioner fra foretagendet.

Endelig udtalte Vestre Landsret, at de nye kommentarer til OECD's modeloverenskomst fra 2017 kunne inddrages ved fortolkningen af, hvornår en virksomhed har fast driftssted, da de nye kommentarer må anses for en præciserende fortolkning af begrebet fast driftssted, idet artiklen om fast driftssted i øvrigt

ikke var ændret. Af kommentarerne fremgår, at "et foretagende kan udøve sin virksomhed gennem underleverandører, der optræder på egen hånd eller sammen med foretagendets ansatte."

Landsretten konkluderede herefter, at det litauiske selskab havde fast driftssted i Danmark som følge af samarbejds-/underleverandøraftalen med det danske selskab. Landsretten lagde vægt på, at en væsentlig aktivitet i den virksomhed, som udøves af det litauiske selskab, efter samarbejdsaftalen blev udøvet gennem det faste forretningssted i Danmark for det litauiske selskabs økonomiske regning og risiko med det danske selskab som underleverandør.

Med venlig hilsen

Skatteafdelingen
REVITAX A/S

Ewaldsgade 5
2200 København N
Telefon 3391 2201
Telefax 3391 3801